

Điều Ưu Tiên Hơn Hết (Sách A-ghê)

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: A-ghê 1; Giăng 2:19; Ê-xơ-ra 3;1-6; Ma-thi-ơ 1:23; Ma-thi-ơ 12:6; A-ghê 2; Lu-ca 24:13-27.

Câu Gốc: “Bạc là của ta, vàng là của ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy” (A-ghê 2:8).

Tư Tưởng Quan Trọng: Sứ điệp của A-ghê rất giản dị: Điều gì là những điều quan trọng nhất với chúng ta? Và tại sao những điều này cần phải là điều ưu tiên nhất trong cuộc sống chúng ta?

Sách A-ghê là một trong những cuốn sách ngắn nhất của Kinh Thánh. Sách này được viết vào một thời kỳ nghiêm trọng của lịch sử Giu-đa. Người Do Thái đã được trở về quê hương gần 20 năm, sau thời gian lưu đày và phu tù tại xứ Ba-by-lôn. Nhưng họ dường như lại đã quên mất lý do vì sao họ được trở về. Họ để mặc cho đền thờ của Đức Chúa Trời điêu tàn trong khi họ quá bận rộn xây dựng nhà cửa của riêng họ.

Vì lý do ấy, A-ghê đã thúc giục những người Do Thái hồi hương hãy cẩn thận nghĩ lại hoàn cảnh của họ. Sứ điệp của A-ghê rất đơn giản và chí lý. Dân chúng đã làm việc rất nhọc nhằn nhưng họ chẳng mang lại bao lợi tức. Lý do là vì họ đã không đặt Đức Chúa Trời trên hết mọi sự mà họ đang làm. Như chính Đức Chúa Giê-su đã phán, “Nhưng trước hết hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa” (Ma-thi-ơ 6:33).

Thế giới chúng ta sống ngày nay quá bận rộn. Người ta sẽ rất dễ quên mất điều gì là quan trọng hơn hết thảy, ấy là phải luôn luôn làm theo ý Chúa.

Trông Thì Nhiều Mà Thu Hoạch Chẳng Bao Nhiêu

Đọc A-ghe 1:1-11. Điều gì đang xảy ra đây? Quan trọng hơn, tại sao việc này xảy ra? Và còn nghiêm trọng hơn nữa, hãy xem cùng nguyên tắc này có đang xảy ra với chúng ta ngày nay, với hội thánh chúng ta ngày nay không? Chúng ta có cùng mắc phải cái tội mà dân Do Thái thời A-ghe đã vi phạm không?

A-ghe mắng dân Do Thái vì những gì đang xảy ra cho họ. Làm việc cực nhọc mà không mang lại kết quả là một trong những sự rửa sả đến với những kẻ nào phản bội giao ước với Đức Chúa Trời (đọc Lê-vi Ký 26:16, 20). Nếu người ta không đặt Đức Chúa Trời trên hết trong đời sống họ, thì họ không thể nào sống một cuộc sống an bình.

Đức Chúa Trời dùng A-ghe để kêu gọi họ mở lòng họ hướng về Ngài. Làm sao danh Chúa được cả sáng và Ngài có được sự kính trọng nếu nhà của Ngài (đền thánh) ở trong cảnh trạng hư hỏng tiêu điều? Đền thờ Giê-ru-sa-lem biểu hiệu cho sự hiện hữu của Đức Chúa Trời ở giữa vòng loài người tội lỗi. Đền thờ là bằng chứng cho cả thế giới biết rằng Đức Giê-hô-va là Đấng Cai Trị của trời và đất. Làm sao dân Y-sơ-ra-ên có thể làm chứng về một Đức Chúa Trời thật khi mà đền thánh của Ngài nằm trong cảnh đổ nát điêu tàn (đọc Giăng 2:19; Ma-thi-ơ 26:61). Qua nhiều cách, lối người ta đối với đền thờ của Chúa nói lên tình trạng của đời sống thuộc linh của họ. Vấn đề là người ta đã mất đi lòng yêu mến để chăm lo công việc Chúa.

Chúng ta có thấy đây là những lời cảnh cáo cho chúng ta không?

Lời Hứa Vĩ Đại Nhất Của Đức Chúa Trời

Đọc A-ghe 1;12-14. Chú ý vào sự hiệp nhất của dân chúng trong cùng một chủ đích ở đây. Tại sao điều này là quan trọng?

Chúng ta thấy các người lãnh đạo và dân chúng đã nhanh chóng vâng theo sứ điệp của tiên tri A-ghe. Họ bắt đầu chuẩn bị, lo tìm các vật liệu, và trở lại lo toan việc xây dựng đền thờ trong vòng 3 tuần lễ. Chỉ trong 1 tuần là họ đã dựng xong đền thờ và bắt đầu dâng của lễ hy sinh cho Đức Chúa Trời trở lại (Ê-xơ-ra 3:1-6). Chỉ trong vòng năm năm thì đền thờ hoàn tất.

Vương quốc của Đức Chúa Trời không chỉ là một tòa nhà bằng thể chất mà thôi. Nhưng lời tiên tri A-ghe nhắc nhở cho chúng ta biết rằng đôi khi Đức Chúa Trời dùng những vật liệu thực thể, chẳng hạn như tòa nhà để cho chúng ta nhận thức được chủ đích thiêng liêng.

Lời giảng của một người tiên tri được xem là thành công khi lời người được người ta lắng nghe và họ sửa đổi. Nếu vậy thì tiên tri A-ghe được xem là một tiên tri thành công. Chỉ trong vòng một tháng, công việc trùng tu đền thánh của Đức Chúa Trời đã bắt đầu trở lại một cách hăng say. Các nhà lãnh đạo và dân sự đã tiếp nhận sứ điệp của A-ghe và vâng lời Đức Giê-hô-va. Họ đã thờ phượng Ngài và để lòng lắng nghe mạng lệnh của Ngài. Câu 13 cho chúng ta thấy tiên tri A-ghe đã mang lại lời Chúa trả lời cho toàn dân rằng, “Ta ở cùng các ngươi.” Ông mang lời khen ngợi và thúc giục của Chúa đến cùng họ. Lời tiên tri không chỉ là để cảnh cáo và la rầy mà còn là những lời khen và thúc giục. Khi có sự hiện diện của Đức Chúa Trời thì ơn phước Ngài sẽ đổ tràn trên dân Ngài y theo như những lời Ngài đã hứa. “Ta ở cùng các ngươi” là lời hứa mà Đức Chúa Trời đã hứa cùng các tổ phụ (Sáng 26:3; Xuất 3:13; Dân số Ký 14:9).

Quả vậy, hành động của Đức Chúa Trời “ở cùng chúng ta” không gì vĩ đại bằng sự giáng trần của Đức Chúa Giê-su (đọc Ê-sai 7:14; Ma-thi-ơ 1:23; Ma-thi-ơ 28:20). Hãy suy gẫm thật sự rằng Đức Chúa Giê-su là Đấng Tạo Hóa và là Đấng Quản Trị toàn vũ trụ, và Ngài đã sống giữa vòng chúng ta. Điều đó cho chúng ta thấy sự quan trọng của mỗi người là thể nào, và nhờ đó mà chúng ta vượt qua những điều nhỏ nhặt chẳng quan trọng của cuộc sống như thế nào? Mang câu trả lời của bạn đến lớp học.

Chớ Sợ Hãi

A-ghê 2:1-5 cho chúng ta thấy một hình ảnh lý thú về sự phục hồi đang xảy ra giữa vòng dân của Đức Chúa Trời. Khoảng một tháng sau khi công việc xây dựng đền thờ của Đức Chúa Trời bắt đầu sôi động trở lại, Đức Chúa Trời lại sai A-ghê mang những lời khích lệ đến cho dân chúng là những người đã quyết lòng xây dựng nhà Chúa. A-ghê hỏi các trưởng lão rằng đền thờ mới họ đang xây so sánh với đền thờ của vua Sa-lô-môn (mà đã bị quân Ba-by-lôn tàn phá) thì thế nào. Dĩ nhiên đền thờ mới không làm sao huy hoàng và tráng lệ cho bằng sự huy hoàng của đền thờ vua Sa-lô-môn xây. Lòng người dân lúc ấy hẳn cũng không khỏi chồn bước vì không thể nào họ so bì và xây dựng được một đền thờ như công trình kiến trúc của vua Sa-lô-môn.

A-ghê thúc giục lòng những người dân và nhắc họ đừng sờn chí vì Thần Linh của Đức Chúa Trời ở cùng họ. Ông kêu gọi toàn dân hãy đứng vững mà đừng sờn lòng vì Đức Chúa Trời Quyền Năng ở với họ. Tiên tri nói với mọi người rằng họ hãy làm hết sức họ dựng làm công việc của Đức Chúa Trời thì Ngài sẽ giữ lời hứa của Ngài. Lời ông nói “Chớ sợ hãi” không khác gì lời Đức Chúa Trời đã nói cùng Giô-suê sau khi Mô-i-se qua đời và chàng sẽ phải làm người lãnh đạo dân Chúa (Giô-suê 1:5, 9). Khi Y-sơ-ra-ên nhỏ nhoi hơn, yếu đuối hơn, thì họ lại cần Chúa càng nhiều hơn. Và A-ghê tiên tri cho họ biết rằng chính đền thờ mà họ đang cố gắng xây dựng đó, tuy huy hoàng thua đền thờ của vua Sa-lô-môn xây, nhưng nó sẽ vinh hiển hơn vì chính nó đã được tiếp đón Đấng Chí Thánh (Đức Chúa Giê-su). Đọc Ma-thi-ơ 12:6.

Sự dạy dỗ Lời Chúa của A-ghê cho họ thấy rằng cuộc sống có nhiều chông gai. Họ hiểu rằng sẽ có những điều không được như ý đến trong đời. Ông kéo họ hướng lòng mình về với Đức Chúa Trời, là Đấng thủy chung và Ngài mong muốn con dân Ngài sẽ là những công dân của một vương quốc nơi thiên đàng. Ngài muốn họ đừng bỏ cuộc nhưng hãy luôn giữ vững lòng tin và làm điều lành, vì tất cả những điều ấy sẽ giúp họ tìm được ý nghĩa và mục tiêu của đời họ.

Một người đàn ông 35 tuổi từ chối không còn muốn tin vào Đức Chúa Trời nữa. Anh ta viết xuống 1900 trang giấy nói lên ý định mình phải tự tử, và rồi anh ta tự sát. Trong những lời để lại, anh ta nói rằng, “Tất cả mọi lời, mọi tư tưởng, và mọi tình cảm đều mang đến cùng một câu trả lời rằng, đời là vô nghĩa.” Làm thế nào để niềm tin chúng ta đặt nơi Đức Chúa Trời và tấm lòng quyết vâng phục Ngài có thể mang ý nghĩa đến cho cuộc đời chúng ta?

Niềm Hy Vọng Của Mọi Nước Trên Đất

Đọc A-ghê 2:6-9. Các câu này cho thấy có lời hứa nào? Và lời hứa ấy sẽ được thành tựu nhờ đâu?

Đức Chúa Trời dùng A-ghê để tiên tri về một ngày vinh quang vô cùng của Đức Giê-hô-va sẽ làm mọi dân mọi nước rúng động. Ngày ấy sẽ đến trong đền thờ với sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Nhà tiên tri kêu gọi dân chúng hãy nhìn xa hơn những nhọc nhằn khổ đau họ đang gánh chịu mà trông đợi vào một vương quốc huy hoàng của Đức Chúa Trời.

Sự vinh hiển chính của đền thờ thành Giê-ru-sa-lem là xây nó thế nào để xứng đáng với Đức Chúa Trời. Nhưng các câu Kinh Thánh này cho chúng ta thấy là Đức Giê-hô-va sẽ tiếp nhận nó dầu nó *không tốt đỉnh huy hoàng*, nhưng chính Ngài sẽ mang sự vinh quang đến cho nó. Ngài nói rằng dân sự không cần phải lo lắng việc sẽ tìm đâu ra đủ tài chánh để xây cất đền thờ cho Ngài. Tất cả vàng bạc sự giàu sang đều thuộc về Đức Chúa Trời, chính Chúa Ngài sẽ là Đấng mang sự vinh hiển đến cho đền thờ.

Đức Chúa Trời đã hứa là sự vinh hiển của đền thờ này sẽ vượt hơn đền thờ trước (do vua Sa-lô-môn xây). Bởi vì sự vinh hiển mà đền thờ này nhận lãnh ấy là chính tại trong đền thờ ấy, Đức Chúa Giê-su đã đặt chân vào. Sự hiện diện của Ngài trong đền thờ ấy đã mang nó lên hàng vinh hiển hơn bất cứ đền thờ nào trên đất.

Đọc Hê-bơ-rơ 8:1-5. Đền thờ dưới đất có thể đã được nhận lãnh sự vinh quang của Đấng Christ. Nhưng chúng ta đừng bao giờ quên rằng đền thờ dưới đất chỉ là bóng của đền thánh trên trời. Đền Thờ và mọi nghi lễ trong đền thờ là biểu hiệu cho chương trình cứu chuộc của Đức Chúa Trời. Hãy suy nghĩ về điều ấy. Chẳng hạn, lúc này đây, Đức Chúa Giê-su đang làm việc cho chúng ta nơi đền thánh trên trời. Đó là đền thánh xây bởi Đức Chúa Trời, không bởi tay người. Cách nào để chúng ta hiểu rõ hơn sự điệp đền thánh (những gì Đức Chúa Giê-su đang làm cho chúng ta lúc này) là rất quan trọng trong chương trình cứu rỗi?

Nhãn Triện Ấn Tín Của Chúa

Sứ điệp cuối cùng Đức Chúa Trời phán cùng A-ghê cũng cùng một ngày của sứ điệp trước đó. Ngài cảnh cáo rằng các quốc gia, vương quốc của thế gian sẽ bị hủy diệt trong ngày đoán phạt của Đức Chúa Trời. Nhưng trong ngày ấy, A-ghê nói, đầy tớ của Đức Giê-hô-va sẽ hoàn tất công việc cứu thế của Đức Chúa Trời. Chúng ta chỉ có thể hiểu đây là sự hoàn tất khi Đức Chúa Giê-su phục lâm.

Xô-rô-ba-bên đây là cháu nội của vua Giê-hô-gia-kim và là người thừa kế của ngai vàng dòng dõi Đa-vít khi dân Giu-đa đã được hồi cư tại Giê-ru-sa-lem. Theo lịch sử, Xô-rô-ba-bên lúc ấy được làm tổng trấn của xứ Giu-đê dưới quyền của vua Đa-ri-út xứ Ba Tư. Ông cũng là người lãnh đạo công cuộc xây dựng lại đền thờ cho Đức Giê-hô-va. Nhãn triện và ấn tín là biểu hiệu chủ quyền của một vị vua. Cũng cùng một thể ấy, Đức Giê-hô-va đã đóng ấn cả thế gian nầy qua việc làm của Đức Chúa Giê-su Christ, mà trong câu này, Xô-rô-ba-bên là một biểu hiệu cho Đấng Christ sẽ đến.

Công trình xây dựng đền thờ cho Đức Chúa Trời của Xô-rô-ba-bên không phải là việc nhỏ. Nhưng tất cả những lời hứa mà Đức Chúa Trời cậy A-ghê nói đã không xảy ra trong thời Xô-rô-ba-bên. Cả bốn tác giả của các sách Phúc Âm (Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, và Giăng) đều chỉ đến một Vua, đó là Đức Chúa Giê-su (cùng giòng dõi Đa-vít và Xô-rô-ba-bên). Ngài là đấng sẽ hoàn tất mọi lời tiên tri và lời hứa về một Đấng Mê-si của Kinh Thánh.

Đọc lại câu chuyện ghi trong Lu-ca 24:13-27. Chú ý đặc biệt đến các lời Đấng Christ nói với hai người môn đồ. Điều quan trọng nào Ngài đã nói với họ và tại sao, những lời ấy cũng quan trọng đối với mọi tín đồ Cơ Đốc ngày nay?

Thứ Sáu * 7 Tháng 6

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Đền thờ thứ hai đã không được có mây vinh hiển của Đức Chúa Trời phủ che. Nhưng nó đã được làm cho vinh hiển bởi sự hiện diện của Đức Chúa Giê-su, là Đức Chúa Trời nhập thể. Ngài là Niềm Hy vọng của toàn nhân loại. Ngài đã đến đền thờ của Ngài trong hình thể của Người đến từ Na-xa-rét. Ngài đã chữa bệnh trong sân đền thờ. Bởi Ngài mà đền thờ thứ hai lại vinh hiển hơn đền thờ thứ nhất.” – Phỏng trích bà Ellen G. White, *The Great Controversy*, trang 24.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Tiên tri Ê-sai nói đến một vua kiêu ngạo của Ba-by-lôn đã làm mặt đất rung chuyển và làm các quốc gia run rẩy (Ê-sai 14:16, 17). Sự kiện ấy khác với sự rung chuyển bởi quyền lực của Đức Giê-hô-va mà A-ghe 2 diễn tả như thế nào?
- 2 Dân Y-sơ-ra-ên của Kinh Thánh thường bất tuân lời cảnh cáo của Đức Chúa Trời qua các đấng tiên tri. Cả lớp hãy thảo luận dân sự của Đức Chúa Trời ngày nay cũng không tiếp nhận sứ điệp của Ngài như thế nào?
- 3 Kinh Thánh nói rất tỏ tường: đền thờ của Y-sơ-ra-ên xây trong thời kỳ Kinh Thánh, ngày nay, nghi lễ hy sinh đã trở thành vô nghĩa sau sự chết của Đức Chúa Giê-su. Hê-bơ-rơ 8 và 9 nói thế nào về những điều Đấng Christ đã làm và đang làm cho chúng ta ngày nay mà đền thờ trên đất không thể nào làm được?